

קונטרס

והי בהם

ליקוטים והדרכות מאת רבוה"ק

יסוד

מהדורת גליק

תורה • תפילה • תמימות • שבת • שמחה • יסוד

קונטרס זחי בהם

יסוד

פנינים יקרים, גבוהים ורמים, ערבים ונעימים,
בעניני קדושה וטהרה

במשנת רבותינו הקדושים

כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זי"ע

ויבלחט"א

כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט שליט"א

שנת תש"פ

"די ויז'ניצע יאהר" לפ"ק

הודיה • תפילה • תמימות • שבת • שימחה • יסוד

אחראי הו"ל:

הר"ר יצחק יעקב מאיר הי"ו

ליקוט ועריכה:

הר"ר מאיר לינדנבוים הי"ו

הר"ר גדליה ווייס הי"ו

הר"ר אלימלך ויינברגר הי"ו

הגהה:

הר"ר דוד משה סגל הי"ו

התודה והברכה

להני צנתרי דדהבא זוכים ומזכים את הרבים
בעבודת הוצאת דא"ח לעם מבקשי ה', ה"ה

הרה"ח יששכר דוב איילנדער הי"ו

מו"ל דא"ח מרביה"ק זי"ע

הר"ר שמעון בערקוי הי"ו

מו"ל דא"ח מרביה"ק שליט"א

הבה"ח שלום לאבין הי"ו

מו"ל שיחות קודש מרביה"ק שליט"א

על רשותם האדיבה בעין טובה ונפש חפיצה למען
זיכוי הרבים לעשות רצון צדיק, תהא משכורתם
שלימה מעם ה'.

כל הזכויות שמורות

לזכר עולם יהיה צדיק

אבינו רוענו, רוח אפינו ונקודת לבבנו,
צדיק יסוד עולם, קודש הקדשים,

לו דומיה תהלה, מכל הגדרה והשגה - מרום ונעלה

אדוננו מורנו ורבנו

הקוה"ט רבי משה יהושע זצוקללה"ה

בן אדוננו מורנו ורבנו

הקוה"ט רבי חיים מאיר זצוקללה"ה

יצאה נשמתו בקדושה ובטהרה

כ' באדר שנת מש"ה רע"א מהימנ"א לפ"ק

ואני תפילה, כשם שבחיים חיותו פרס עלי אברתו הרחומה, ובמתנת חנם
חנן אותי בקרבה ובחיבה, בהארת פני קדשו ובטוב עינו, כן משמי מרומים
ימשיך להטות אלי חינו וחסדו, להקרין עלי קרני הודו, לטהר לבנו לעבודת ה'
באמת ובתמים, ולפעול בעדי ובעד ב"ב ויז"ח רוב טובה, נחת דקדושה, אורה
ושמחה וכל מילי דמיטב, ונוכה לקיים את רצון קדשו בהתקשרות לבנו מ"מ
כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט שליט"א, ובזכות זה יעתיר בעדנו לפני כסא הכבוד
לטובה ולברכה ברוחניות ובגשמיות אכ"ר.

תלמידו שהתאבק בעפר רגליו

אברהם מרדכי בן רבקה דבורה נעמי גליק ומשפחתו

לונדון יצ"ו

מהדורת גליק

הונצחה ע"י

הרה"ח ר' **אברהם מרדכי גליק** ומשפחתו

לעילוי נשמות

זקיננו הגה"צ **רבי חנני' דוב בן מוה"ר מרדכי כ"ץ קאהן זצ"ל**

ראב"ד דקה"י בודאפעסט - נפטר ה' אלול תש"ל

וזוגתו הרבנית מרת **שרה בת הרה"ח ר' יהודה אריה ע"ה**

נפטרה ח"י טבת תשס"ה

זקיננו הרה"ח ר' **עמרם יוסף בן הרה"ח ר' אברהם ברוין ז"ל**

נפטר י"ג שבט תשס"ז

וזוגתו מרת **גיטל בת הרה"ח ר' דוב ע"ה**

נפטרה ז' טבת תשל"ג

אביה הרה"ח ר' **אברהם ברוך בן הרה"ח ר' שמשון יודא כהנא ז"ל**

נפטר י"א טבת תשס"ח

וזוגתו מרת **צירל בת הרה"ח ר' חיים דוב ע"ה**

נפטרה א' חשון תשס"ו

אחיה הבה"ח **ירוחם בן הרה"ח ר' אברהם ברוך ז"ל**

נפטר ו' סיון תש"ל

זקינה הרה"ח ר' **שמשון יהודה בן הרה"ח ר' נפתלי הערץ כהנא הי"ד**

נעקה"ש כ"ב תשרי תש"ה

וזוגתו מרת **לאה בת הרה"ח ר' אשר זעליג הי"ד**

נעקה"ש ו' סיון תש"ב

זקינה הרה"ח ר' **חיים דוב בן הרה"ח ר' ירוחם וועלטשער ז"ל**

נפטר ה' סיון תשמ"ג

וזוגתו מרת **ריזל בת הרה"ח ר' ישכר דוב ע"ה**

נפטרה כ"ד ניסן תשל"ה

תנצב"ה

- פרק א: קדושת החותם..... יז
- פרק ב: קדושת הרשות..... לט
- פרק ג: הקדושה למעשה..... נז
- פרק ד: חשבון הנפש..... קא
- פרק ה: הדרך לקדושה..... קח
- פרק ו: ימים המסוגלים..... קנה
- פרק ז: חזקו ונתחזקה..... קס
- פרק ח: חינוך הבנים לקדושה..... קעד

תוכן

פרק א: קדושת החותם

- קדושים תהיו – דמיהם במ

- הקדוש נקרא חי

- ידע דרכי היצר

- לשעבד כל האברים לקדושה

- לא קל להגיע לתמימות

- מלחמה תמידית

- אשר קרך

- קדושת היסוד

- שליט על אבריו

- חבר נאמן

- כל העונה אמן

- הכל גלוי וידוע

- היה רואה

- וסרתם - ואבדתם!!

- ושיתי

- סוד מרע

- קדש עצמך!

- שלא יהא לבך חלוק

- ע"י הקלות באים לחטוא
- בחכמה יבנה בית
- משכו וקחו
- קדושה בזמן הזה – האמנם?!
- ואנחתי לא נסתרה
- ספרי מוסר
- תאמר לבית יעקב
- לעורר חברי בקדושה
- התורה מתקיימת רק כשהיא בקדושה
- תורה תבלין
- מובל ושרץ בידו
- והיה מחניך קדוש
- קבלת התורה בקדושה
- שמחה יסוד הקדושה
- כי קדוש אני
- הבאת פרנסה בדרך הקדושה

פרק ב: קדושת הרשות

- בכל דרכיך דעהו
- הגבל!

- יכרוך עליו גמי
- דעת בעלי בתים
- ברצון קבלו עליהם
- קודש היא לכם
- ויאבק איש עמו
- הבדלה מנין
- משכו - וקחו לכם
- גבל ברשות התורה
- כבודו מלא עולם
- ולא ימות
- עובד את בוראו תמיד
- משמרת למשמרתי
- עשו סייג לקדושה
- שתי צרות
- קרן זוית
- ביטול הזמן
- היום אומר לו עשה כך
- כי יקריב מכ"ם

פרק ג: קדושת האברים

- סם חיים
- הוקם המושב
- שמירת הדיבור
- מהרת הדיבור
- שלא שינו לשונם
- לא תשא עליו חטא
- כחוט השני שפתותיך
- פה סח כהלכתו
- וינהג... אחר המדבר
- צום קול
- ודברת במ
- כלי משחית
- שמירת עיניים
- נפקחו עיניכם
- עיני תמיד אל ה'
- ובלכתך בדרך
- עיני תמיד אל ה'
- המושלים ביצורם

- לא תתורו
- חציצה בפני התאווה
- עין רואה
- הוי קל כנשר
- בעיניך הם רב
- ראו - בן
- תמימות תהיינה
- תאווה הוא לעיניים
- לא שלטא בה עינא
- שמירת לבו ומוחו
- מלחמה לה'
- שומרים - תתן לך
- חשבתי דרכי
- אסובבה בעיר
- רגלי – אל עדותיך
- וסעדו לבכם?!
- שקר החן
- קדושת הלבוש
- שיין שיין! ריין ריין?!

- הבל היופי

- בשכבך

- והייתם קדושים לאלקיכם

- ופשט את בגדיו

- ולבש בגדים אחרים

- ובשכבו על משכבו

- על משכבי בלילות

- פאסקאצוועס

- צא ממא

- הרחק מן הכיעור והדומה לו

- מלפנו מעוף הארץ...

- ליבטל ולהוי כעפרא דארעא

- הטריפני – לחם חוקי!

- השמיעני את קולך

- הכובש את יצרו

- חסרון כים

- חנוך לנער

- שומר נפשו ירחק מהם

- כנגז המנגן

- שמחה בקדושה
- הווידיאו – סם לנשמה
- הרדיו – לא יראה ולא ימצא
- צייטונגען
- איני יכול להשיג זאת

פרק ד: חשבון הנפש

- שלום שלום לרחוק
- התבוננות
- חשבון בצמצום
- עין רואה...
- ושמחת בכל הטוב
- בת קול יוצאת
- חשבוננו עם נפשו
- לעבן מיטן הייליגן רבין
- ולקרוב...
- לא תונו איש את אמיתו

פרק ה: הדרך לקדושה

- לימוד התורה הק'
- קול תורה ותפילה
- מרעיבו שבע
- עמילן של מבחים
- הכתוב מדבר
- במ
- משכו...
- תורה דרבים
- ויהי ערב
- עין רואה
- לבנין עדי עד
- בראתי תורה תבלין כנגדו
- ימשכהו לבית המדרש
- זוהר הק'
- שבת קודש
- ע"י ההכנה לשב"ק יתקדש
- תורה ושב"ק
- א'ת ש'בתותי ת'שמורו
- שבת בו תשוב

- זכור את יום השבת
- ת'היה ב'ין ש'ניהם
- שבת שלום
- עורו נא
- עורו ישנים
- אכסוף נועם שבת
- וטהר לבנו לעבדך באמת
- חומר לצורה
- ומטה ידו עמך
- שמחה
- מחה יצר
- ועתה ישראל
- עבדו את ה' בשמחה
- עטין טבין
- ועתה אל תעצבו
- שם אחד
- תפילה
- שועתנו קבל
- ולא לידי עברה ועוון...
- עוזר דלים

-
- על זאת יתפלל
 - במסתרים אבכה נפשי
 - **התקשרות**
 - ועדיין מרקד בינינו
 - צדיק יסוד עולם
 - כאשר יענו אותו
 - צדיק מושל
 - לבוא אל המלך
 - כח הצדיקים
 - צופה רשע לצדיק
 - זה השולחן
 - זכרון אכילת המצה של הצדיק יביאו לקדושה
 - י'ראת ש'מים ב'אמת
 - ללכת — בהם
 - גדולה שימושה
 - זכרון הצורה הק'
 - דמות דיוקנו של אביו
 - קדושים תהיו
 - כדי שיטהרו
 - לדבקה בו

- חבורה
- חבר אני
- אז תבין יראת ה'
- יראי ה' וחושבי שמו
- אדברה נא
- מאת כל איש
- סגולה לקדושה וטהרה
- אמר קהלת
- ישיבת מרעים בשב"ק
- חזי לאיצטרופי
- אסיפת מרעים
- לא תאספון
- מקוה
- כוונת המקוה
- מבילה כדבעי
- מקוה טהרה לישראל
- להקדים מקוה לתורה
- עפ"י סוד
- מקוה פסולה
- היפך נוחיות הגוף

- מה מקוה ממחר

פרק ו: ימים המסוגלים

- ימי השובבי"ם
- ימי הספירה
- וספרתם לכם
- תמימות תהיינה
- ממחרת השבת
- שלושת ימי הגבלה
- שנה ראשונה

פרק ז: חזקו ונתחזקה

- מלחמה תמידית
- הקב"ה עוזרו
- אני ה' אלקיכם
- זכר ליציאת מצרים
- מקדשין אותו
- בדורותיו

- יתחיל בעשה טוב ועי"ז יסור מרע
- עוז ותעצומות
- בקדושה אסור להתייאש
- חזק ונתחזק
- אין דבר העומד בפני הרצון
- כבודו מלא עולם
- פתחו לי פתח
- כחודו של מחמ...

פרק ח: חינוך הבנים לקדושה

- קדושת ההורים מחלחלת...
- לדורותם
- שמירה בימי הקיץ
- המנורה והכרובים
- קדושה למען ילדיו
- באפם הרגו איש
- וראה בנים...
- יבחון קדושת היסוד של בניו

יסוד

פרק א - קדושת החותם

יום ו' פרשת חוה"מ פסח - ט"ז ניסן - א' לעומר

קדושים תהיו - דמיהם בם

בפרשת ראה כתיב (דברים יב, כג-כה) "רק חזק לבלתי אכול הדם וגו'. לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריו כי תעשה הישר בעיני ה'", ופירש"י "רק חזק - לא בא הכתוב אלא להזהירך וללמדך עד כמה אתה צריך להתחזק במצוות, אם הדם שהוא קל להשמר ממנו - שאין אדם מתאוה לו - הוצרך לחזקך באזהרתו, קל וחומר לשאר מצוות. למען ייטב לך - צא ולמד מתן שכרן של מצוות, אם הדם - שנפשו של אדם קצה ממנו - הפורש ממנו זוכה לו ולבניו אחריו, קל וחומר לגול ועריות, שנפשו של אדם מתאוה להם".

הדם בגימ' מ"ט - כמס' מח עה"כ - חזק ואמץ לבל להביא את הטומאה בקרבך, בקרב מוחרך ואברך, לבל תשקע במ"ט שערי טומאה. אכן קשה מאוד היא המלחמה, כי נפשו של אדם מתאוה

להם, ולכך מסיים הכתוב ומוזהיר "דמיהם בם" - ונודע פי' הרה"ק מקאצק: בליט זאל זיך גיסן און הייליג זאל מען זיין, במסירות נפש, בתמצית כל כוחות הנפש. לעת נסיון צריך להתחזק בעז ותעצומות, ולעמוד בתוקף על משמר טהרת נפש ואבריו!

דקדוּש נקרא חי

ימי הספירה נתקנו "כדי לטהרנו מקליפותינו ומטומאותינו", זיין אפגעהוּטן פארן הייליגן באשעפער, וזה יש לרמוז בכוונה של ביומא יסוד שבחסד הר"ת (ללא אותיות השימוש) אתוון חי, "חי חי יודוך וישבחוך", ורמוז לקדושה וטהרה עדה"כ "בן איש חי" (שמואל ב' כג, כ) פירש"י (ברכות יח: ד"ה ונחת) "טובל לקריו", והן הם החיים האמיתיים, חיי קדושה, "ואתם הדבקים בה' אלקיכם - חיים" (דברים ה, ד), להודות לך וליחדך באהבה הר"ת גימ' חיים.

ידע דרכי היצר

ה"תולדות" הק' (פר' כי תבא ד"ה ושמעתי ממורי) מביא בשם הבעל שם טוב הק' זיעועכ"י משל לשני אנשים שהלכו ביער עבות ומסוכן, האחד היה שיכור והשני פיקח, והתנפלו עליהם ליסטים, והנה החכם עמד כנגדם להציל את נפשו ואת רכושו, אבל השיכור לא ידע מימינו ומשמאלו, הכוהו הליסטים ופצעוהו וגזלו את כל אשר היה לו. ויהי כצאתם את היער פגשו בהם אנשים ושאלו אותם איך עברה עליהם דרך היער, האם אפשר לעבור דרכו, הנה השיכור השיב שהדרך טובה וישרה ואין בה סכנה כלל, שאלוהו האנשים אם כדברך כן הוא, מה פשר כל

הפצעים והחבורות שעל גופך, ולא ידע להשיב... אבל החכם השיב להם כי חלילה להם מלהכנס ליער זה, כי מי יודע אם יוכלו לליסטים השורצים בו. כן הוא בדרך החיים בעולם הזה, יער עבות הוא ובו ליסטים מזויין, היצר הרע אורב לאדם ומבקש להכותו ולהמיתו, אך זאת יוכל רק לזה אשר הנו שיכור ולא מיין, המניה עצמו לידי היצר בלי לשים לב ובלי להתעשת להשיב מלחמה שערה, אז יכהו היצר ויפצעהו ויגזול את כל אשר בידו, ולזה צריך שיהיה חכם - המכיר את מקומו והרואה את הנולד, מ'דארף זיך מכיר זיין ווי האלט איך אויף די וועלט, ווי בין איך, להיות מפקח על מעשיו ובוחר את דרכיו.

לשעבד כל האברים לקדושה

מיד עם בוקר אומרים "ראשית חכמה - יראת ה'", למען יראת ה' נדרשת חכמה, היינו מחשבה והתבוננות, לא להיות שבוי ביד ההרגל והשגרה, נמשל כבהמות נדמו.

אחר כך כשאומרים ברכות התורה, יתבונן כל אחד מה מוציא משפתיו, "ונהיה אנחנו וכו' כולנו יודעי שמך - ר"ת ש"י, ענין קדושה וטהרה, ע"ד "עתיד הקב"ה להנחיל לכל צדיק וצדיק ש"י עולמות", מבקשים שנוכה לקדש היסוד. וכשעומד להניח תפילין יעצור ויתבונן במילותיו, "לשעבד בזה תאוות ומחשבות לבנו לעבודתו יתברך שמו, ועל הראש נגד המח שהנשמה שבמוחי עם שאר חושי וכוחותי כולם יהיו משועבדים לעבודתו יתברך שמו", פעם ראיתי את אבי הק' כיצד נאנח עמוקות באמרו תיבות אלו, וכן בעת כריכת רצועות

התפילין, כי דברים גדולים נשנו כאן, אולם זאת יתבהר רק למי שחושב ומתבונן, משא"כ אם ממלמל התיבות וממהר לכרוך הרצועות, חוטף התפילה וב'אשרי ובא לציון' רגלו האחת כבר מחוץ לבית המדרש, אז אין עומק הדברים נקלט בקרבו ואינו עושה רושם בנפשו...

לא כף להגיע לתמימות

בפרט הדברים אמורים בימי הספירה, כפי שאמר פעם לאברך שתמה לנפשו לבכיה מה זו עושה באמירת "שבע שבתות תמימות תהיינה", כי הרי אמרו חז"ל "אימתי הן תמימות בזמן שעושין רצונו של מקום" און מ'דארף האבן גרויס סייעתא דשמיא אז מ'זאל דארעך גיין די ימי הספירה בתמימות, תמימות היינו באמונה, "תמים תהיה עם ה' אלקיך", כנ"ל, ותמימות היינו בקדושה ובטהרה, כנאמר במצות מילה (בראשית יז, א) "התהלך לפני והיה תמים".

שב"ק פרשת חוה"מ פסח - י"ז ניסן - ב' לעומר

מלחמה תמידית

"איזהו גיבור הכובש את יצרו" (אבות ד, א), הזורק את יצרו או המכבול לא נאמר אלא הכובש, תמיד לעמוד איתן בקשרי המלחמה עם היצר ולהתגבר עליו

אשר קדך

"יקרא אתכם באחרית הימים", יקרא בגימ' הר"ת שמחה יראה אהבה

והוא מל' קרירות, בשמחה יראה אהבה יתייצב איתן כנגד היצר הרע, קר בגימ' יצר, שכל מגמתו להביא באדם קרירות, פגם עמלק - "אשר קרד", שזה ע"י "עוף ויגע ולא ירא אלקים", היצר מניח ללמוד ולהתפלל - אך בקרירות וברפיון, פארשלאפן, כאשר יושב ליד הגמ' ונשען על ידו וחציו מנמנם אומר היצר הרע דילי הוא, דו ביסט שוין אין מיינע הענט, ולזה יש לאזור עוז כנגדו בשמחה ובחמימות ובחשקות התורה והעבודה, וזוה באחרית הימים הר"ת והס"ת עה"כ בגימ' חתם, הימים עה"כ בגימ' יסוד הוי"ה, יהא היסוד קשור בהוי"ה וחותרו קדוש וד"ל, כי "הבלא מפיק הבלא" (שבת מא.), הבל חמימות תורה תפילה ושבת קודש מוציא ודוחה הבל חמימות התאוות, אש נוט' את שבתותי, אש רומז לתורה "הלא כה דברי כאש נאום ה'" (ירמיה כג, כט), פייער, לעבעדיג, אז יתקיימו דברי חז"ל הג"ל "אם אבן הוא נימוח אם ברזל הוא מתפוצץ", וכדהוה מרגלא בפומיה דאבי הק' לפרש, כי לעיתים בא היצר בקרירות, לקרר לדבר מצוה, ולעיתים בחמימות, לחמימות התאוה רח"ל, ובכח התורה יוכל לעמוד נגדו ולהעמיד כל דבר על מכונו הראוי, חמימות לדבר מצוה וקרירות לדברים הגשמיים (עי' "ערוך לנר" סוכה שם).

קדושת היסוד

"וספרתם לכם ממחרת השבת" וגו', ונודע מאמר זקני הק' ה"צמח צדיק" זי"ע וספרתם מלשון ספיר, להאיר ולזכך עניני לכם נוט' לחם בסף משגל, ג' עיקרי התאוות, "לכם - לכל צרכיכם" (סוכה מ.), דברים

הגשמיים, לכל יהיו נעשין לשם תאוה אלא בקדושה ובעדינות לרצונו ית', וע"ד שהביא מהרה"ק מרוז'ין לפרש הכתוב (לעיל א, יא) "ושחט אתו" - קאי על היצר הרע - בהני תלת "על ירך" רומז לקדושת היסוד, "המזבח" רומז לקדושת האכילה, על השולחן הדומה למזבח, "צפונה" רומז לתאוות הממון ע"ד (איו"ב, לו, כב) "מצפון זהב יאתה", וי"ל דהכתוב מרמז לנו הדרך לבוא לזה, "לפני ה'", כאשר יזכור כי תמיד עומד הוא לפני ה', אז יהיו כל מעשיו מעוטרים ביראה ובקדושה

שליט על אבריו

על ירך עה"ת גימ' של"ב, כמס' הר"ת שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד - קבלת עול מלכות שמים, ללמדך, שכאשר מדובר בענינים של "ירך" צריך לזכור: שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, קבלת עול מלכות שמים על אבריו.

המזבח רומז לשלחן - עניני אכילה, וזה כולל את כל הענינים הגשמיים, הגוף אמנם זקוק להם, אך אסור שהאדם ישכח 'היכן הוא'... הגוף אמנם מרוצה מהם, אבל מהאדם נדרש, שיוכל לשלוט על עצמו. המזבח גימ' אני, ואות א' הרומז להקב"ה אלופו של עולם, אני היינו השכינה הקדושה כדאיתא בספח"ק, גם בעסקו בענינים הגשמיים צריך לכוין לעשות לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה.

צפונה רומז לממון, תאוה זו משעבדת את כל מוחו של האדם, ומסיחה את דעתו מעבודת ה', וראשיתה על ידי הילוכו בשרירות לבו. וגם מי שהוא בעל יכולת, יש לו להיזהר ממותרות, למען לא ילמדו

אחרים ממנו, להוציא הוצאות ממעל ליכלתם.

וכאשר זוכים להתרומם בכל הדברים הללו, נוכל להיות לפני ה', להיות דבקים בו ית"ש.

(רבנו הקוה"ט זי"ע בפתחת הזמן לאברכי הכוללים – חשון תשמ"ז)

חבר נאמן

איתא ב"צעטיל קטן" להרה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע (סעיף י"ג): "לספר בכל פעם לפני המורה לו דרך ה' ואפילו לפני חבר נאמן כל המחשבות והרהורים רעים אשר הם נגד תורתנו הקדושה, אשר היצר הרע מעלה אותן על מוחו ולבו, הן בשעת תורה ותפילה, הן בשכבו על מיטתו, והן באמצע היום, ולא יעלים שום דבר מחמת קדושה. וגמצא ע"י סיפור הדברים שמוציא מכח אל הפועל משבר את כח היצר הרע שלא יוכל להתגבר אליו בפעם אחרת, חוץ מהעצה הטובה שיכול לקבל מחבירו, שהוא דרך ה' והוא סגולה נפלאה".

כל העונה אמן

זקיה"ק ה"תורת חיים" מפרש מאמרם ז"ל "כל העונה אמן בכל כחו פותחין לו שערי גן עדן", אמן נוט' אכילה ממון נשים, המענה ומסנף את עצמו באלו עיקרי התאוות, פותחין לו שערי גן עדן.

הכל גלוי וידוע

הכתוב אומר (שה"ש ב, יד): "יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעיני את קולך", בסתר רומז לקדושת היסוד - "מה ירך בסתר" (סוכה מט:), ולכאורה מדרגתו של אדם בפרט זה נסתרת

קול חוצב להבות אש

השנה הזאת נקראת "די ויז'ניצע יאר", אך צריכים לראות שלא יהא זאת אמירה בעלמא רק למעשה, אריינגיין אין ארבעט אריין, בכל תקופה להוציא לאור חוברת מיוחדת על אלו הענינים. כעת על יסוד ה'תורה', אח"כ על 'תמימות' וכן הלאה, אזוי איז די יאר גוט אוועק געשטעלט.

(מתוך דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט שליט"א)
נעילת החג שמחת תורה ש.ז.)

צוֹר
יְלֵדָה
תַּעֲשִׂי

שנת תש"פ
די ויז'ניצע יאהר

תּוֹרָה

תְּפִלָּה

תְּמִימוּת

שַׁבָּת

שְׂמֻחָה

יְסוֹד